

Predica de la Krefeld, 01 octombrie 2006

Ewald Frank

[...] Lăudat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeu nostru pentru tot harul Său, pentru tot ceea ce a făcut deja, și pentru tot ceea ce va mai face. Noi ne putem încredința Lui. El a făcut un plan înaintea întemeierii lumii, și acest plan se împlinește. Și harul pe care putem să-l slăvim, constă în faptul că noi suntem incluși direct în planul său de mântuire, că noi putem fi cu adevărat în Împărăția lui Dumnezeu și să trăim tot ceea ce face Domnul în Împărăția Sa. Ne vom ocupa pe scurt cu anunțurile... Mai întâi aș dori însă să vă urez tuturor bun venit, și mai ales celor ce sunt astăzi aici pentru întâia oară. Avem frați și surori aici care sunt pentru prima oară în mijlocul nostru? Atunci ridicăți scurt mâna. Da, sora noastră scumpă... te rog ridică-te. Ție îți spunem într-un mod deosebit bun venit. Nu doresc să continui... Tu ești binecuvântată în Numele Domnului. Amin. Mai avem și *acolo* pe cineva... acolo, acolo și aici. Într-un mod deosebit, desigur, din Slovacia. Apoi de asemenea la balcon... Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să fie cu noi și să aibe calea Lui cu noi cu toți. Și noi o spunem sincer „Facă-se voia Ta” – nu ce vreau eu, nu cum vreau eu, ci ce vrei Tu, și cum vrei Tu, așa să se întâmple.

Ieri am uitat să vă transmit salutări. [fratele Frank transmite saluturi din partea fraților, și face diferite anunțuri – n. ed.]

Fratele nostru Ziegler a avut pe inimă ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie predicat în acel oraș (într-o biserică luterană). El a vorbit cu preotul și urma ca adunările să se țină într-o sală de lângă biserică. Apoi preotul a spus că dacă este vorba despre o predică, atunci acesta trebuie ținută în Biserică. Deci, va fi ținută chiar în biserică, cu ajutorul lui Dumnezeu. Eu n-am nici o problema cu lucrul acesta. Eu am predicat în multe biserici... chiar și în biserici ortodoxe. Odată am predicat chiar într-o biserică catolică, după o liturghie de duminică dimineața – în Africa de Sud. La sfârșitul predicii, 65 de oameni și-au ridicat mâinile ca să-L primească pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. După aceea am putut să le trimitem literatură.

Deci, nu uitați... Și pe fratele Ziegler îl cunoașteți cu toții. Dacă s-ar ridica acum în picioare... Da. Uitați-vă aici: acesta este fratele Ziegler. Te rog, întoarce-te către sală. Cine poate să ajungă acolo, mai ales toți tinerii care vor fi la Losburg, îi rugăm să vină. Iar *aici* este descrierea exactă. Cine dorește s-o aibă, o poate lua, după adunare.

Aceasta va fi vineri, 27 octombrie, cu voia lui Dumnezeu. Întotdeauna numai cu voia lui Dumnezeu... Apoi sâmbătă, 28 octombrie în Salzburg, Hotel Schaffenrad, Str. Alpen 115-117. Invităm pe toți cei ce pot veni.

Avem niște invitații pentru Ingolstadt – am acționat repede... Cine dorește una, o poate lua.

Apoi, de fapt nu mai avem ce spune referitor la semnele timpului. Desigur că ascultăm cu toții știrile... Probabil că eu le ascult cel mai puțin (nu le ascult prea mult), pentru că nu am timp, dar pe cele mai importante, le primesc și eu, referitoare la lucrurile care se întâmplă pe pământ. Și dacă nu le aud, atunci îmi sunt trimise e-mail-urile, ca să știu și eu. Ce să spunem la tot ce se petrece? Religiiile se unesc, se construiesc poduri – așa este scris aici: „Papa este constructorul de poduri de prietenie.” Podurile vor fi construite – pentru fiecare un pod. Și toți pot să vină, și ei și vin de voie bună. *Aici* 40 de reprezentanți ai statelor islamice au fost la reședința de vară a Papei și el le-a spus toate lucrurile „corect”. Cum s-ar putea altfel? Noi observăm privim împlinirea

prorociei biblice, altfel n-am pomeni deloc aceste lucruri. Dacă n-ar fi Israelul, și dacă n-ar fi toți dușmani împrejurul Israelului, așa cum o spune sfânta Scriptură, până la textul care spune că Ierusalimul va deveni o piatră grea pentru toate popoarele – Zah. 12.2-3 – și toate celelalte versete care depun mărturie că în zilele din urmă Dumnezeu își va strânge poporul Său împrăștiat dintre toate popoarele, limbile și națiunile. Așa scrie în Isaia 14.1, în Ieremia 31 (41).1-10, Ezechiel 36, 37, 38 – trei capitole întregi se ocupă cu strângerea Israelului și cu ceea ce va face Dumnezeu cu ei și între ei, până la turnarea Duhului Sfânt peste Israel. Apoi Dumnezeu nu va mai fi mâniș. Așa spun ultimele cuvinte și versete din Ezechiel 39. Totul este rânduit de Dumnezeu, în Vechiul Testament și în Noul Testament. În Luca 21. 24 Domnul nostru spune că Ierusalimul va fi călcat în picioare și împrăștiat. Poporul Israel va fi împrăștiat printre toate neamurile – până se vor împlini vremurile neamurilor. Și toată lumea știe că din 14 mai 1948 când Ben Gurion a declarat statul Israel, avem o țară, un stat Israel cu steagul lui David. Eu îmi pot aminti foarte bine când în 1964 am fost pentru prima dată în Ierusalim, am înnoptat la hotelul „Regele David” – [am văzut acolo] acest steag uriaș cu steaua lui David. Este așa de frumos că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Și după cum am spus-o noi de multe ori, nu trăim doar la vremea sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul vremii sfârșitului. Nimeni nu știe ziua și ceasul, dar Domnul a spus-o și noi am înțeles-o: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci ridicați-vă capetele, căci răscumpărarea voastră se apropie”. Și noi simțim cum Domnul îi cheamă afară pe ultimii, din toate popoarele, limbile și națiunile. Spuneți-mi un singur loc de pe pământ în care sunt adunați oameni din circa 20-30 de națiuni, ca să asculte Cuvântul Domnului. Oamenii merg din țară în țară la un meci de fotbal sau la alte manifestări, dar cine mai călătorește azi din țară în țară ca să asculte Cuvântul Domnului? Și Dumnezeu a făgăduit că vor veni zile în care va trimite o foamete nu după pâine ci după auzirea cuvintelor Domnului. O sete nu după apă, ci după Dumnezeu, după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Și ce am ales ca titlu pentru ultima broșură? „Oamenii întreabă, Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său.” Noi nu dorim să avem un alt răspuns, decât cu adevărat numai răspunsul dumnezeiesc din Cuvânt.

Și astăzi am fost întrebat dacă va avea loc un botez. Avem azi aici frați și surori din Iran care doresc să fie botezați. Dumnezeu cheamă, chiar dacă un președinte spune că statul Israel nu are dreptul să existe.... sau ce spun oamenii, nu contează. Domnul cheamă afară. Fratele nostru Ettiene a mers deseori în Iran și în Armenia. Deci, frații și surorile noastre sunt căutați și în aceste țări. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru asta – că toți frații care cred acum mesajul poartă mai departe Cuvântul Domnului așa cum l-a descoperit Dumnezeu din nou prin fratele Branham. Trebuie să rămânem la adevăr... Așa cum Dumnezeu l-a putut folosi într-un mod deosebit pe Pavel în vremea aceea, ca să expună tot planul de mântuire al lui Dumnezeu... De asemenea în Biserică, cu darurile, cu slujbele, totul să fie pus în rânduială – tot așa a fost folosit de Dumnezeu și fratele Branham, ca să ne readucă la început, până la deplina așezare din nou a tot ceea ce a fost la început în Biserică. Dumnezeu a făgăduit-o. El a spus: „Eu voi restitui totul” – și El este credincios Cuvântului Său. Vă rog, credeți din toată inima Cuvântul lui Dumnezeu. Să crezi ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său, aduce binecuvântare.

Înainte de a trece la cercetarea Cuvântului, aș dori să rog ca doi frați [să vină] se roage cu noi. Azi aș dori să-l rog pe fratele din Guadelupe [să vină] să se roage cu noi. Și-l rog și pe fratele Gilbert din Paris... Să vină cei doi frați și să se roage pentru noi. [...]

Aș dori să citesc un cuvânt din 1 Tim. 6. În cuvântul de introducere am citit 1 Cor. 1:1: „Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...” Aici, în epistola lui Pavel către Timotei este scris 1 Timotei 6: „Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui

Pilat din Pont, să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică!” Apoi stă scris: „Amin.” Noi cu toții spunem: „Amin!” Observăm cât de adâncă este o asemenea afirmație, o asemenea îndrumare. „Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont...” Apoi, este vorba despre însărcinarea care trebuie împlinită fără pată, fără zbârcitură, să rămână așa. Fără să răsucescă vreun cuvânt, fără să interpreteze nimic și să explice ceva, ci să dea mai departe Cuvântul original așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu. Așa a fost cu toți prorocii. N-a fost Cuvântul lui Isaia sau Ieremia, ci era Cuvântul Domnului, era „așa vorbește Domnul” și noi ne bazăm pe aceasta, căci Dumnezeu a vorbit prin buzele oamenilor. El a trebuit să vorbească prin ei, ca să ne lase Cuvântul Său. Când cântăm „Tu ești vrednic, Tu ești vrednic”, aceasta ne amintește de Apocalipsa 5, unde stă scris că nimeni nu a fost vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetea. Apoi este scris că leul din seminția lui Iuda a biruit. Apoi Mielul a luat cartea ca să-i rupă pecetea. S-a întâmplat în vremea noastră. Și lucrul frumos este că sfânta Scriptură depune mărturie despre ceea ce s-a petrecut într-o anumită perioadă de timp. Cine vrea să știe ce s-a întâmplat pe vremea lui Noe, trebuie numai să citească. Cine dorește să afle ce s-a întâmplat pe vremea lui Avraam, poate să citească. Cine dorește să afle ce s-a întâmplat pe vremea lui Moise, trebuie doar să citească. Cine dorește să afle ce s-a întâmplat la începutul noului legământ, la începutul Noului Testament trebuie doar să citească. A venit un om trimis de Dumnezeu, numele lui era Ioan, și toți trebuiau să vină la credință prin el. Cine dorește să afle ce s-a întâmplat prin slujba Domnului nostru o poate citi în patru evanghelii. Cine dorește să afle ce s-a petrecut pe cruce, și ce este în legătură cu aceasta, poate să citească totul. Cine dorește să știe ce s-a petrecut în ziua Cincizecimii, poate s-o citească. Cine dorește să citească ce s-a petrecut în Faptelor Apostolilor, o poate citi. Totul se poate citi. Noi am dori să știm ce face Dumnezeu acum, ce a făgăduit El pentru timpul nostru. Noi suntem întăriți prin tot ceea ce a făcut Dumnezeu – ne întăresc în credință, în convingere că El, Cel care s-a descoperit în tot trecutul este Același și azi, și noi nu trebuie să privim cu tristețe în trecut și să spunem „Dumnezeule iubit, Tu ai făcut atâtea iar noi suntem cu mâinile goale.” Nu. Noi nu plecăm cu mâinile goale: cele mai mari lucruri urmează să vină. Cele mai mari și mai puternice lucruri urmează să vină. Sfârșitul va fi mai puternic decât a fost începutul. Dumnezeu a rezervat ca El însuși să-și ducă la împlinire lucrarea. Noi propovăduim Cuvântul Său, făgăduințele și tot ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, însă desăvârșirea, sfârșitul, îl va face Dumnezeu însuși. În acest context aș dori să citesc câteva versete din Vechiul și din Noul Testament ca să vedem că noi trebuie să avem răbdare, pentru că nu noi Îi încheiem lucrarea, ci El însuși Își desăvârșește lucrarea. Isa. 28.21-22: „Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim...” Nu un proroc, nu un mare bărbat al lui Dumnezeu, ci „Domnul Se va scula...” „Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-și îplinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.” Aici suntem aduși înapoi la lucrarea de creație. În a șaptea zi Dumnezeu și-a desăvârșit lucrarea Lui și a văzut că totul era bun, nimic nu trebuia corectat. Acum, în a șaptea epocă a Bisericii, la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu Însuși își desăvârșește lucrarea. Iar „noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus”, Domnul nostru. Noi suntem Biserica Lui, Biserica celor întâi născuți. Și dați-mi voie să spun astăzi clar aici în acest loc și pentru lumea întreagă: cine crede astăzi ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul acesta, are parte de aceste lucruri, și are siguranța că va face parte din Mireasa Mielului. Căci numai aceia care ascultă ce spune Duhul Bisericilor fac parte din biruitori - fac parte din turma

biruitorilor. Deci nu doar să credem ce a făcut Dumnezeu în vremurile trecute... Și aș mai dori să amintesc și acest lucru: în legătură cu deschiderea celor șapte pecetei: știm cu toții că cartea urma să rămână pecetluită până la vremea sfârșitului. Și pentru că noi am ajuns la vremea sfârșitului, de aceea Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, și într-adevăr, a deschis pecetele. Într-una din întâlnirile mele cu fratele Branham, în decembrie 1962, el mi-a cerut să predic în adunarea de dimineața și seara, în biserica lui. Și în luna care a urmat el mi-a spus personal că se va muta în Arizona în așteptarea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Și s-a mutat, și cunoașteți cu toții relatarea: norul supranatural s-a coborât, și cei șapte îngeri din acest nor supranatural i-au vorbit și au spus că el trebuie să se întoarcă la Jeffersonville în biserica lui datorită deschiderii celor 7 pecetei. Apoi din 17-24 martie 1963 fratele Branham a vorbit despre cele șapte pecetei. Iar acum întrebarea: pentru cine înseamnă ceva? Cui îi are ceva de spus? Întreaga lume religioasă nici măcar nu știe ce a făcut Dumnezeu în vremea noastră. Și de aceea trebuie să fim conștienți ce privilegiu am primit de la Dumnezeu ca să aflăm, să avem parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Nu în zilele lui Avraam, Moise, ci ceea ce a făcut Domnul Dumnezeu în vremea noastră conform sfântului Său Cuvânt, prin har. Dumnezeu are nevoie întotdeauna de oameni care duc mai departe mesajul Său. Noi vedem aici cum i-a scris Pavel lui Timotei. Pavel nu s-a socotit singurul trimis. El îi scrie lui Timotei „*să păzești porunca (însărcinarea), fără prihană și fără vină...*” Nu doar proroci, nu doar mari apostoli și bărbați ai lui Dumnezeu, ci oameni simpli ca fratele Frank, fratele Rus, fratele Schmidt și noi de aici – noi ne împlinim (păzim) însărcinarea noastră. Dar așa cum Timotei și-a împlinit însărcinarea lui în legătură cu slujba pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Pavel pentru Biserică, tot așa și noi ne împlinim însărcinarea cu toți frații noștri care stau aici în stânga și în dreapta și în lumea întreagă. Așa ne spune Dumnezeu prin Cuvântul Său astăzi. Fraților, împliniți-vă însărcinarea pe care ați primit-o de la Dumnezeu, pentru ca și noi să fim găsiți fără prihană, cu toți apostolii și prorocii Domnului nostru. Nimic să nu fie adăugat Cuvântului, ci noi să rămânem tot timpul în Cuvânt.

Nu doar în Isaia 28.21-22, ci și în Rom. 9 apostolul Pavel a vorbit despre încheierea lucrării lui Dumnezeu pe care Domnul Și-a propus-o și pe care o aduce la împlinire (Dumnezeu a hotărât-o și pe care o împlinește.) Rom. 9.28 „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui.*” Domnul Însuși! Prorocii, bărbații lui Dumnezeu au purtat mesajul, au propovăduit făgăduințele, au spus oamenilor ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său. Iar după aceea noi așteptăm cu răbdare până când vor fi chemați afară și ultimii – căci desăvârșirea se va întâmpla în lumea întreagă, se va întâmpla în același timp. Chemarea afară se petrece de-a lungul multor ani, dar sfârșitul va fi în lumea întreagă, va fi o lucrare a lui Dumnezeu scurtă și puternică, în Biserica Mireasă. Și ceea ce va face Dumnezeu atunci se va contopi cu învierea morților și cu răpirea, în transformarea celor ce sunt vii în Hristos.

Avem apoi cuvântul din Evrei 10.36, unde spune că trebuie să avem răbdare. Noi facem ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu, ne împlinim însărcinarea. Mergem din oraș în oraș, din țară în țară, purtăm ultimul mesaj dumnezeiesc, lăsăm chemarea să răsunе și „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.*” Cuvântul din Evrei 10.36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.*” „*după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu...*” Frați și surori, aceasta dorim s-o luăm la inimă. Desăvârșirea Bisericii Mirese poate avea loc numai conform voii lui Dumnezeu, după cum ne-a fost arătată și lăsată în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu mai putem avea propria noastră voie, propriul nostru program, propriile noastre învățături; ci așa cum am scris în această broșură „Oamenii întreabă – Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său”, Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său. Rom. 4.3: „*Căci ce zice Scriptura?*” De repetate ori „*Căci ce zice Scriptura?*” Fapte 15.15 și mai departe: „*Și cu faptul acesta se potrivesc*

cuvintele prorocilor... ” Trebuie să fie în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său, pentru ca noi să fim aduși în concordanță deplină cu Dumnezeu.

Încă două locuri din Evrei. Evrei 6, ca să vedem înaintea ochilor încă o dată această siguranță divină. Dumnezeu a știut ce face, a știut ce Și-a propus și ce împlinește. Ascultați; nu vom face nici un comentariu. Dar vă rog ascultați ce siguranță vine din aceste cuvinte: Evrei 6.13: *„Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuși.”* A fost necesar ca Dumnezeu, Cel Atotputernic, Cel Atotștiutor să jure pe Sine Însuși, să se pună sub un jurământ, că ceea ce El a făgăduit, ceea ce El a spus... „Eu jur pe Mine Însuși - aceasta Eu o împlinesc.” Nu ne ajunge acest lucru? Nu este puternic? Ai tu sau eu ceva de spus la aceasta? Dumnezeu a vorbit, a jurat pe Sine însuși că ceea ce făgăduit se va împlini. El însuși Și-a asumat răspunderea pentru aceasta. V. 15: *„Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința.”* - ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu. Altfel nu se poate – *„a dobândit făgăduința.”* La fel tu și eu, vom dobândi ceea ce a făgăduit Dumnezeu, o vom poseda. Dumnezeu ne-o va dăru. El S-a legat cu jurământ. Nu numai lui Avraam, ci tuturor credincioșilor, întregii seminții a lui Avraam îi va da ceea ce a făgăduit. Și versetul următor, V. 16: *„Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie, care pune capăt orișicărei neînțelegeri dintre ei.”* Acum urmează făgăduința pentru noi: *„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ.”* A dovedit Dumnezeu cu tărie? Și-a descoperit El Cuvântul și voia Sa? Și de aceea a arătat *„moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui.”* Ție ți-a făcut-o de cunoscut, mie mi-a făcut-o de cunoscut, nouă ne-a făcut-o de cunoscut (Mi-a arătat mie, v-a arătat vouă, ne-a arătat nouă...) O credeți din toată inima? Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său, și noi am crezut ceea ce El ne-a făgăduit (credem ce a făgăduit El pentru noi.) Apoi continuă: *„pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba... ”* Uneori se vorbește despre „lucruri”. Când oamenii vorbesc despre lucruri, acestea nu trebuie neapărat să fie lucruri. Ce este un lucru pentru unul, nu trebuie neapărat să fie la fel și pentru celălalt. Însă dacă Dumnezeu vorbește despre lucruri, atunci acestea sunt lucruri. Mai citesc o dată v. 18: *„pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba, și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă... ”* Este imposibil ca Dumnezeu să înșele. „...să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte.” Și de ce? Pentru că noi am fost apucați de Hristos, cum scrie Pavel filipenilor. Noi nu credem pentru că ne-a vorbit un om, un proroc. Credem pentru că Domnul Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său Sfânt. Noi nu urmăm un om, ci pe Domnul, Cel ce a spus „vino după Mine, leapădă-te de tine însuși și umează-mă.”

Un mic salt la „fericiri” și cu toții ne putem verifica în ce măsură am putut trăi deja Cuvântul lui Dumnezeu prin harul lui Dumnezeu. Și nimeni să nu se descurajeze. Noi suntem pe calea cea bună și-L urmăm pe Domnul, până când se va întâmpla tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. În predica de pe munte, în Evanghelia lui Matei, avem enumerate fericirile: „Ferice de cei săraci...ferice, ferice...”, până la *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”* Și despre asta este vorba acum. Numai într-o inimă curată se pot împlini toate celelalte lucruri. Toate celelalte, fără o inimă curată în care să fie turnată dragostea lui Dumnezeu, nu vor fi de nici un folos. Căci chiar la sfârșit – și cu toții știm acest lucru: Dumnezeu a dat zece porunci în Exod 20, dar apoi El dă o poruncă nouă în Ioan 13. Aceasta v-o citesc. Se pot ține toate poruncile, dar dacă se calcă una din ele, ne facem vinovați și de încălcarea celorlalte. Aici în Ioan 13 Domnul nostru spune: *„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”* Frați și surori, nu există pe pământ nici un predicator care vestește

evanghelia deplină și care să nu fi vorbit cel mai mult despre dragoste. Acesta este subiectul general – dragostea. Dar aceasta nu trebuie să rămână doar o temă ci trebuie trăită. Frați și surori, a sosit clipa când fiecare frate poate să îmbrățișeze pe oricare frate, și fiecare soră poate îmbrățișa oricare soră, spunând „Te iubesc.” Înainte ca dragostea lui Dumnezeu să poată fi desfășurată prin noi, trebuie să scoatem afară tot ce este în inimile noastre. Trebuie să aibă loc o curățire interioară. Noi așteptăm cu toții pe drept turnarea Duhului Sfânt. Dar Duhul Sfânt va fi turnat numai în vase curățite. Și Domnul nostru spune: „*Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus.*” Pavel vorbește despre baia de apă prin Cuvânt, pe care noi am făcut-o. Și noi toți înțelegem că acesta este cu adevărat ceasul lui Dumnezeu, ca noi să fim introduși în Sfânta Sfintelor și ca viața lui Isus Hristos să poată fi trăită prin noi, ca omul vechi cu adevărat să fi fost dezbrăcat, și nici o ură, invidie, ceartă, gelozie și alte lucruri de acestea să nu mai rămână, ci noi ca niște nou-născuți, să fim născuți din apă și din Duh pentru ca Domnul Dumnezeu să ajungă la dreptul Său în noi iar noi să putem ajunge la dreptul nostru în El și cu El.

În Vechiul Testament, tocmai am amintit Exod 20 – zece porunci – apoi citim în Iacov 2.10, aici este iluminat: „*Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*” Explicația: „*Căci, Cel ce a zis: „Să nu preacurvești”, a zis și: „Să nu ucizi”.* Deci dacă citim cele zece porunci, unele sunt chiar dure: să nu ucizi, să nu preacurvești... Dar printre toate acestea zece este o poruncă pe care cei mai mulți o trec cu vederea: „*Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.*” Da... Iar acum Dumnezeu ne-a pus din nou la colț și ne spune: „N-ai preacurvit...” Și eu cred ca dacă vreun bărbat ar fi preacurvit, celălalt soț ar fi venit la el... Deci, se poate spune „Eu n-am preacurvit, n-am ucis pe nimeni” și omul să se bazeze pe o neprihănire proprie și să spună că lui nu i se poate întâmpla nimic, și când colo el poate să fie cel mai mare calomniator din țară. El poate să meargă pe calea proprie, gândindu-se: „Mie nu mi se poate întâmpla nimic!” Asemănător cu rugăciunea fariseului... Fariseul a mers la templu și rugăciunea lui a fost „*Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, ... sau chiar ca vameșul acesta.*” Iar vameșul se bate cu pumnul în piept și spune: „*Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!*” Unul a plecat mândru iar celălalt a plecat iertat. Frați și surori, cine „*greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*” De aceea noi trebuie să luăm seama la aceste lucruri despre care se vorbește adesea, ca noi să ne ținem limba-n frâu ca să nu ne facem vinovați. E foarte important. Și când același Iacov scrie că limba este aprinsă de focul iadului și aprinde o întreagă pădure; și mulți sunt murdăriți prin asta. Câți oameni nu dau mai departe lucruri care le-au fost spuse de alții, fără să le fi verificat, fără să fi vorbit personal cu persoana despre care răspândesc bârfe? Și ei vorbesc despre răpire. Nimeni nu vorbește atâta despre răpire cum o face cel mai mare calomniator din țară. Da... „Noi așteptăm răpirea. Domnul vine în curând.” Și dacă cineva i-ar spune „Aștepti degeaba!” ce s-ar întâmpla? Ce s-ar întâmpla?

Punctul principal, despre care trebuie să vorbim foarte pe scurt, este acesta: este vorba despre faptul că acum se împlinște Matei 25 – se poate auzi strigarea de trezire. Fecioarele înțelepte și cele nechibzuite se trezesc... se trezesc. Unele au lămpi, celelalte au și vase pe lângă lămpi, ca să realimenteze. Și miezul este acesta, și nu vă lăsați înșelați în acest punct: cuvântul „fecioară” înseamnă neatinsă. Înțelepții vremii noastre ne spun și ne scriu că Maria n-a fost o fecioară ci o femeie tânără... Asta o pretind toți cei care au impresia că știu ceva și că pot spune ceva, că se poate traduce și „Femeia tânără va rămâne însărcinată” – nu „fecioara”. Acesta este un lucru cât se poate de satanic... Pentru că aici avem comparația între Eva, prin care a venit în lume cealaltă sămânță, și fecioara Maria, fecioara, prin care a venit în lumea asta sămânța dumnezeiască – Cuvântul care s-a făcut trup și a locuit printre noi. Și avem până la sfârșit dovada, în toată sfânta Scriptură. Și iarăși ajungem la tema „Oamenii întreabă – Dumnezeu răspunde”. Nu ne interesează

răspunsul niciunui om, ci numai răspunsul dumnezeiesc.

Fecioarele sunt curate, s-au păstrat curate de toate răstălmăcirile și toate erorile. Și dacă n-ar fi curate, atunci ele se vor întoarce acum și se vor pocăi și vor fi curățite în Cuvântul adevărului, pentru a-și pune în rânduială starea lor originală. Să mergem iarăși la tema despre fecioare – nechibzuite și înțelepte. Astăzi am adus cu mine o lampă, ca să vedem înaintea ochilor despre ce este vorba în Matei 25. Se aude strigarea „Vine Mirele. Ieșiți-I în întâmpinare.” Unele au luat doar lămpile, iar celelalte au luat și vase pe lângă lămpi. Am adus *această lampă* cu mine cu un scop. Este a mea... Mi-a fost dăruită cu mulți ani în urmă. Avem aici înaintea noastră două lucruri: avem *aici* uleiul, *aici* fitilul, *aici* flacăra. Trebuie să fie stabilită o legătură între ulei și flacăra. Ungerea, uleiul Duhului devine lumină numai atunci când este stabilită legătura. Și despre această legătură este vorba astăzi. *Aici* este uleiul, *aici* fitilul – legătura cu partea de sus, pentru ca ceea ce se găsește în acest vas de ulei să ajungă sus și lumina să lumineze și să se descopere. Dar voi, iubiți frați, nu sunteți în întuneric... ca ceilalți care n-au nici o nădejde. Voi ați primit descoperirea prin Duhul Sfânt, prin har. Deci, despre ce este vorba (acum)? Despre legătura cu Dumnezeu, despre ungerea Duhului Sfânt, despre uleiul din lampă, despre faptul că Domnul nu va stinge mucul care mai fumegă, și nu va zdrobi trestia frântă, ci va dărui har, El dorește să ne ajute, și iarăși să ne ajute, spunându-ne că mai este încă vremea harului. Da, frate Russ, așa și este.

Aici este uleiul, *aici* este fitilul. Nimeni nu trebuie să intervină ca să ajute, ci merge de la sine, dar trebuie stabilită legătura – LEGĂTURA. Ulei, fitil, apoi flacăra (lumina). Lumina care trebuia să vină în timpul serii. „Să fie lumină. Și a fost lumină.” Descoperirea pe care ne-a dat-o Dumnezeu prin harul Său, prin Duhul, ne-a așezat în lumină, ne-a luminat. Și de aceea nu mai suntem în întuneric, ci putem trăi în lumină.

În Vechiul Testament, Domnul, în prorocul Zaharia în cap. 4 a arătat sfeșnicul de aur și a arătat și legătura. Deasupra celor șapte sfeșnice era un vas de ulei. O puteți citi. Să citim Zaharia 4. Avem aici descrierea Bisericii... până mergem la Mat. 25. Zaharia 4.2: „*El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului.”*” Deasupra sfeșnicului este vasul și fiecare lampă are o țevă prin care uleiul este condus în candelă. Acestea sunt cele șapte biserici, după cum ne este arătat în Cuvântul profetic, în Zah.4, și apoi în Apocalipsa; șapte perioade de-a lungul Bisericii nou testamentare, și șapte îngeri ai celor șapte biserici, și de șapte ori se spune „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.*” Apoi de asemenea, „*Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri.*” Frați și surori, așa a fost rânduit de Dumnezeu ca noi să predicăm Cuvântul în așa fel încât toți cei care-l aud să fie gata la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Și eu uneori, mai ales în adunări mari, spun că un mesager al lui Dumnezeu are o răspundere mai mare decât un secretar ONU sau un președinte de stat sau un cancelar. Ei trebuie să se preocupe numai de lucruri pământești, în politică și ce mai este legat de aceasta. Noi trebuie să ne preocupăm ca oricine ascultă Cuvântul lui Dumnezeu din gura noastră să poată participa la ospățul de nuntă al Mielului prin har. Și de aceea noi trebuie să accentuăm seriozitatea acestui lucru.

Acum dorim să vedem diferența, din Mat. 25. Vă rog amintiți-vă: vasul cu ulei, șapte țevi... Trebuia stabilită legătura... A fost stabilită prin turnarea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii, iar uleiul Duhului curgea, și sfeșnicul a avut lumină. Uleiul a fost condus în jos. Acum, diferența între fecioarele înțelepte și cele nechibzuite. Unele au luat numai lămpile. Celelalte au luat cu ele și vasele. Astăzi am adus cu mine ambele: lampa și vasul. Le am *aici* pe amândouă. Ambele trebuie luate pentru a-L întâmpina pe Mire, pentru a-I ieși în întâmpinare Mirelui. Dacă uleiul de *aici* se termină, atunci realimentez. Frații și surorile mele, cum este cu noi? Ce avem noi? Avem lămpi?

Atunci Îi mulțumim lui Dumnezeu. Dar nu este suficient: dorim să avem lămpi și dorim să luăm ulciorul cu noi. Ce era în ulcior? Era uleiul cu care se realimenta. Ilie a spus „*Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina*” până în ziua când Domnul va răspunde.

Frați și surori, noi trăim într-un timp extraordinar. Și uneori sunt necesare exemple, ca să vedem că avem ambele mâini pline. Într-o mână avem lampa, iar în cealaltă avem ulciorul, ca să putem umple din nou. Frați și surori, Dumnezeu este un Dumnezeu credincios, adevărat, și EL își conduce poporul cu adevărat în Locul Preasfânt, unde încetează tot ce nu este în concordanță cu Cuvântul Său, și noi suntem conduși cu adevărat în voia lui Dumnezeu. Iar acum întrebarea: ce vrem să fim? Cred că toți sunt de acord că noi dorim să mergem la ospățul de nuntă. Nu-i așa? Eu nu-mi pot închipui că oamenii călătoresc mii de kilometri numai ca să asculte o predică. Eu cred că acestea sunt ceasuri de pregătire pe care ni le dăruiește Dumnezeu prin har. Și eu cred că Dumnezeu încă ne mai vorbește prin Cuvântul Său. Și atâta timp cât El ne poate vorbi, avem siguranța că mai suntem încă în harul Său.

Deci, ambele... să auzim chemarea... Și miezul este acesta: mai întâi are loc chemarea afară. După cum ni se spune în unele versete: în Apoc. 18, în 2 Cor. 6 – „tu, poporul Meu, ieși afară, desparte-te și nu te atinge de lucrurile necurate.” După aceea, după ce s-a întâmplat acest lucru... și acum am putea merge la Apoc. 22 ca să vă arătăm ce se va întâmpla în ultima perioadă: „*Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!*” În ultima fază se va descoperi cine și ce suntem. De aceea avem aceste ceasuri de pregătire.

Și o spun iarăși: Domnul nostru a făgăduit să nu stingă mucul care mai fumează. Dacă o lampă arde demult, se poate întâmpla ca fitilul să se ardă, mai ales când uleiul se termină. Nimeni nu trebuie să o învârtă [lampa degeaba o întorci și o învârți, că nu mai are ulei]. Dacă uleiul se termină, atunci se poate urmări cum se încheie treaba. Fitilul mocnește numai atunci când se termină uleiul. Voi nu cunoașteți aceste lucruri. Voi v-ați născut în condiții frumoase. Eu vin dintr-o zonă de lângă Danzig, și nu mi-e rușine să spun că în oraș și în sat era deja electricitate, dar la noi la fermă încă nu era. Da... nu era electricitate. Și eu am crescut cu lumina de la lampă. Mă pricep destul de bine la acestea, da, mă pricep destul de bine. Deci, mucul fumează când se termină uleiul. Și de aceea ulciorul... *Acesta* mi-a fost dăruit, de asemenea. Nu știu de ce... Poate ca să pot arăta astăzi cât este de important ca în ceasul decisiv, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos mucul să nu fumege. Domnul nu vrea acest lucru. El vrea ca să ducem cu noi vase cu ulei ca să umplem din nou. Și acest lucru dorim să-l facem astăzi. Astăzi dorim ca fitilul să lumineze corect. Și dorim astăzi să luăm la cunoștință hotărârea lui Dumnezeu, și anume că avem harul să facem parte dintre fecioarele înțelepte. Eu pur și simplu pretind că este așa, în prezența Dumnezeului Celui Viu: noi, în acest timp putem face parte din fecioarele înțelepte, dintre cei ce iau seama la ceea ce spune Duhul Bisericilor.

Apoi trecem la punctul următor: „Nici o cale și nici o voie personală, hotărăște Tu singur.” Și acesta este miezul: Dumnezeu în Hristos – toată plinătatea Dumnezeirii a locuit truște în Hristos. „*Voi aveți totul deplin în El.*” Apoi cuvântul... Unde este? Rom. 5:5: „*dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.*” Aici este scris, Romani 5:4: „*răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșeală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.*” Frați și surori, noi nu trebuie să strigăm tare credința [în sensul de ne lăuda – n.tr.], însă să-L rugăm pe Domnul: „Botează-ne cu Duh și cu foc, umple-ne cu Duh Sfânt.” Dragostea este cuprinsă în ceea ce a făgăduit Dumnezeu, și totul trebuie și este cuprins în dragostea

lui Dumnezeu. Avem apoi 1 Cor. 13.1: „*Chiar dacă aş vorbi în limbi omenesti și îngerești, și n-aş avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănit.*” Noi nu dorim să fim așa. V. 4: „*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătațe: dragostea nu pizmăiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.*” Aleluia. Aceasta este natura lui Isus Hristos, Domnul nostru, și se poate descoperi numai atunci când dragostea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre, prin Duhul Sfânt. Atunci nu mai facem o față frumoasă și-n buzunar strângem pumnul, ci mâna rămâne afară. Și atunci tu ești binecuvântat de Dumnezeu. El îți dăruiește putere în încercare, să rezisti în încercare prin har. Ce i s-a spus fratelui Branham, pe când era în viață și a fost luat de cealaltă parte, în paradis? A văzut un grup care nu se putea număra alergând spre el, și toți au strigat: „Fratele nostru iubit, suntem atât de bucuroși că te vedem aici.” Și după aceea au spus: „Dacă tu nu ai fi mers, atunci noi n-am fi fost aici.” Vestirea este necesară pentru a face chemarea afară. Frați și surori, credeți că fratele Frank doar ca să se distreze merge o lună în răsăritul îndepărtat, la o diferență de fus orar de șase ore, apoi repede cu două ore mai puțin, în total opt ore diferență în trei zile? Credeți că eu zbor din țară în țară doar că-mi face plăcere să zbor? Am mai mult de trei milioane de mile de zbor. Nu mai am nevoie să zbor. Să zbori atâta, și să tot treci prin verificări – vă spun că nu-i plăcere să zbori. Dar de ce mergem? Pentru că Dumnezeu ne-a poruncit, pentru că noi am primit mesajul din partea lui Dumnezeu, și mesajul este adevărat: este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru ceasul acesta. Și la fel de sigur cum din gura fratelui Branham a venit de 41 de ori „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos” – Domnul a luat mesagerul, dar mesajul ne-a rămas nouă, și noi am dus mesajul în adevăr și curăție la toate popoarele, limbile și neamurile. Și Mireasa care este chemată afară este o Mireasă Cuvânt curată, sfințită în Cuvântul adevărului. Deci, fraților, fiți încurajați... frate Daniel din România, fii încurajat, frate din Guadelupe, fii încurajat, frate Gilbert... toți bărbații lui Dumnezeu, toți frații slujitori, toți frații, fratele Andrashek, fratele Allman, fratele Vitt, și oricine ați fi... nu-l văd acum pe fratele nostru Coukachka, dar va fi și el aici. El întotdeauna ascultă foarte smerit. Nimeni nu ascultă așa de bine, ca el.

Frați și surori, eu cred că nouă ni s-a încredințat o sarcină sfântă din partea lui Dumnezeu, pentru a duce ultimul mesaj dumnezeiesc în toată lumea. Și noi trebuie să spunem: aveți grijă vă rog ca mucusul să nu mocnească, ci în lămpi să fie ulei, ca să fie lumină pentru a putea să vedem calea pe care trebuie să mergem. Și acesta este lucrul frumos: cine merge cu o lampă pe drum nu vede la zece kilometri distanță ci numai la câțiva metri, doar atât cât luminează flacăra. Frați și surori, este o lecție foarte mare. Și nu uitați ulciorul. Nu uitați ulciorul, plinătatea. „Dumnezeu are plinătatea, orice te-ar chinui” – cum spune o cântare. Și Pavel spune: „*Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.*” [în germană: „*voi aveți toată plinătatea în El*”]. Isus este biruitorul. El este Unsul. Iar noi putem fi unși cu Duhul Sfânt, și putem fi purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu. Și ar mai trebui spuse și următoarele: după ce a răsunat chemarea în general, atunci desigur toată mulțimea se va ridica – nu doar un om, care aduce mesajul, ci toți cei ce au auzit chemarea se vor ridica, toți cei ce au auzit mesajul, ca să-L întâmpine pe Mire în clipa aceea. Apoi toți... și de aceea nu avem nevoie de un al optulea mesager sau alți mesageri, ci avem nevoie de mesajul dumnezeiesc pe care ni l-a trimis Domnul și pe care ni l-a încredințat.

Frați și surori, în vremea aceasta noi trăim ultima parte a planului divin de mântuire... În acest sfârșit de săptămână n-am vorbit mult despre Israel sau despre evenimentele curente de pe pământ. Am avut mai mult pe inimă, de duminica trecută din Zürich – m-a atins în interior atât de

mult, încât a trebuit să vorbesc despre aceasta astăzi: „Iată: Mirele vine. Ieșiți-I în întâmpinare. Umpleți lămpile. Umpleți ulcioarele. Să le aveți pe ambele cu voi; căci vine miezul nopții.” Spre seară se va arăta lumina. Dumnezeu a dat lumină. Amin! Și noi ne îndreptăm spre miezul nopții. Frați și surori, în inima mea este veselie. Inima mea se bucură căci Dumnezeu ne-a rânduit din veșnicie ca în vremea asta să putem asculta adevăratul Său Cuvânt, să fim chemați afară, despărțiți, sfințiți în Cuvântul Său și umpluți cu Duhul Sfânt și astfel să fim gata la revenirea Domnului nostru. A Dumnezeului nostru să fie lauda, cinstea și închinarea. Așa cum am citit în E vrei, El a jurat pe Sine însuși că ceea ce a făgăduit El, va și împlini negreșit. Cine vrea să schimbe ceea ce a hotărât Dumnezeu din veșnicie și acum aduce la împlinire? Totul ne va aduce mai aproape de Domnul. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze în acest loc, să binecuvânteze toți frații și surorile, care sunt în legătură cu noi în Domnul! El să ne binecuvânteze pe toți, în toate popoarele, în toate țările lumii. Mă bucur peste măsură că avem acum posibilitatea să fim în legătură cu toți, acum în șapte limbi. Și când mă gândesc la frații și surorile noastre din Finlanda... azi ei sunt aici. Când nu sunt aici, ei au aparatul pornit, și ne văd, ascultă și trăiesc împreună cu noi... Câți trăiesc astăzi ceea ce putem trăi și noi în acest loc? Mă gândesc la întreaga Africă, la toate țările de care se are grijă cu toate CD-urile și DVD-urile... ascultă, văd și trăiesc împreună cu noi. Spuneți-mi: a mai fost așa ceva [pe pământ] în toți cei șase mii de ani de până acum? Dumnezeu s-a îngrijit de aceasta, și anume ca Cuvântul Său, adevăratul Său Cuvânt să ajungă la marginile pământului.

Iar acum noi Îi vom mulțumi. Îi vom mulțumi din toată inima, ne vom ruga împreună. Nici o gură să nu rămână închisă și să tacă, ci toți cei ce au inimile pline să-și ridice glasurile. Este de asemenea scris: „deschide-ți gura larg, și ți-o voi umple!” Nu trebuie doar să așteptăm până da pe dinafară, ci putem s-o deschidem, ca să poată da pe dinafară. Deci, azi dorim să-I mulțumim Domnului Dumnezeu... Și toți cei ce doresc să fie botezați... vom avea pe câțiva după aceea. Botezul poate să aibă loc. Voi v-ați hotărât pentru Domnul. Este cu adevărat scris: „*Cine va crede și se va boteza...*” Despre un botez al pruncilor nu scrie nimic în Biblie. Iar dacă bisericile spun că un al doilea botez nu este biblic, atunci trebuie să li se spună că botezul lor de fapt nici nu este botez și nu este deloc biblic. Este doar stropirea unui sugar, care habar n-are de Dumnezeu sau de lume. Dar nu este judecata noastră... Toți pot să creadă ce vor, în toate religiile. Noi nu vom îndrăzni să atacăm pe nimeni. Toți pot să creadă ce vor. Dar hotărârea noastră este tare: noi credem așa cum spune Scriptura. Apoi vine clipa când râuri de apă vie vor curge din inimile noastre. Binecuvântat și laudat să fie Domnul, Dumnezeul Atotputernic, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. Să ne ridicăm, și să-I mulțumim lui Dumnezeu. Frate Russ, vino și mulțumește cu noi, iar noi împreună cu el.

Credincios Tată ceresc, din adâncul inimilor noastre Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru mesajul din dimineața aceasta. Căci Tu ai vorbit, o, Doamne, prin Cuvântul Tău. Mulțumiri și laudă... laudă, cinste și slavă să-Ți fie aduse din toate inimile și gurile noastre. Noi nu putem face altfel decât să dăm cinste Numelui Tău, pentru că Tu faci lucruri mari în mijlocul nostru. Laudă, cinste și slavă și rugăciune Numelui Tău minunat.... Aleluia.

Doamne, făcă-se voia Ta cu biserica Ta.

Poate chemăm niște frați slujitori care doresc să mulțumească. Laudă Domnului. [... sunt chemați frați din diferite locuri, ca să se roage Domnului – n.tr]

Îi mulțumim Domnului pentru ce a făcut azi pentru noi. Frați și surori, azi s-au întâmplat lucruri mari; în locul acesta și în toată lumea, Dumnezeu a făcut lucruri mari. Aleluia. Aleluia. Mulțumim împreună Domnului pentru ceea ce a făcut azi pentru noi, și pentru ceea ce făcut în toată lumea.

Dumnezeule mare, Te laudăm conform Psalmului 103: „*Binecuvântează, suflete, pe*

Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!” El ne-a izbăvit viața din groapă, și El ne-a încununat cu bunătate și îndurare.” El ne-a dat lumină, descoperire prin Duhul. Aleluia. Laudă Domnului. El a făcut lucruri mari pentru noi. A făcut lucruri mari pentru noi. Aleluia. O, Doamne iubit... Aleluia.

O, Doamne iubit, dăruiește fiecărui frate și fiecărei surori o lampă plină cu ulei, și un ulcior plin cu ulei – plinătatea Duhului Tău Sfânt. O, Duhul Domnului vino peste noi... Aleluia.